

Nr 215.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1921 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner jämte en i ämnet väckt motion. (2:a avd.)

I en till riksdagen den 1 april 1921 avlåten, till statsutskottet hänvisad proposition, nr 345, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de av departementschefen i samma statsrådsprotokoll förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 till de prästmän, som finnas omnämnda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skäligen minskning.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

I samband härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herrar *P. Pehrsson* i Göteborg och *A. Wallerius* väckt motion, nr 324, däruti hemställts, att riksdagen ville besluta, att dyrtidstilläggen under ecklesiastikåret 1921—1922 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner måtte fastställas att utgå efter den beräkning — i proportion till statstjänarnes och statspensionärernas löner, grundad på en fortlöpande automatisk reglering efter det av Kungl. Maj:t bestämda indextalet utan annan nedsättning —, som 1920 års riksdag beslöt skola tillämpas för statstjänare och pensionärer.

Beträffande de av motionärerna till stöd för deras framställning framlagda skälen får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt de av departementschefen föreslagna grunder skulle dyrtidstillägget till i tjänst varande prästmän under ecklesiastikåret 1921—1922 i likhet med vad fallet varit nästföregående ecklesiastikår utgå i form av dels dagtillägg, dels ock procentuellt tillägg. Dagtillägget har utmätts så, att det skulle motsvara den förhöjning i statstjänstemännens tillägg, som uppkommer därigenom, att tillägget å viss del av månadslönen utgår efter en högre procentsats än tillägget å återstoden av berörda lön. Till prästerlig befattningshavare med *en* familjemedlem att försörja skulle dagtillägget utgå med 1 krona 70 öre för dag. För varje familjemedlem utöver den första skulle dagtillägget ökas med 30 öre. Det procentuella tillägget skulle utgöra 67 procent å avlöningsförmånerna. Till icke-familjeförsörjare skulle dyrtidstillägget utgå med $\frac{9}{10}$ av det belopp, som för motsvarande avlöning skulle hava tillkommit en prästman med en familjemedlem. Vid beräkandet av dyrtidstilläggets storlek har departementschefen utgått från ett indextal av 250 såsom det sannolika indextalet för innevarande års andra kvartal samt tillämpat de grunder för utmätande av dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, som av Kungl. Maj:t i proposition nr 326 föreslagits för statens befattningshavare. För att bibehålla den proportion mellan prästernas och statstjänstemännens dyrtidstillägg,

som hittills ansetts skälig, har det procentuella tillägget satts till 7 procent lägre än det procenttal, som motsvarar $\frac{55}{100}$ av grundtalet.

För innehavare av prästerliga emeritilöner skulle dyrtidstillägget under ifrågavarande ecklesiastikår utgå efter glidande skala och även i övrigt efter i huvudsak enahanda grunder, som kunnakomma att fastställas för statens pensionärer för tiden från den 1 juli 1921.

Dyrtidstillägg skulle utgå jämväl å tillfällig löneförbättring och kontraktsprostarvode.

Enligt vad departementschefen angivit, lämnar kyrkofonden tillgång till bestridande av de utgifter varom nu är fråga.

Vid utmätande av dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1920—1921 åt innehavare av prästerliga befattningar sattes grunderna för detta dyrtidstillägg i relation till vad statstjänstemännen i dyrtidstillägg uppbyrå för tiden 1 juli 1920—30 juni 1921. De av Kungl. Maj:t i proposition nr 326 föreslagna grunderna för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst äro avsedda att tillämpas från och med den 1 juli 1921, och innebär i anslutning härtill förslaget angående dyrtidstillägg åt innehavare av prästerliga befattningar, att de nya grunderna för sistnämnda dyrtidstillägg skola tillämpas från och med den 1 maj 1921.

Utskottets
yttrande.

De av Kungl. Maj:t för statens befattningshavare föreslagna grunderna för dyrtidstillägg hava blivit av utskottet godtagna i avseende å den del av ifrågavarande grunder, som har betydelse för bestämmandet av dyrtidstillägget åt innehavare av prästerliga befattningar. Utskottet har vid sådant förhållande icke funnit något att erinra mot de av departementschefen i nu förevarande avseende föreslagna grunderna.

Vidkommande det i ovanberörda motion gjorda yrkandet har utskottet icke funnit skäl föreligga att frångå den relation i avseende å beräkningsgrunder för dyrtidstillägg, som tillföre förelegat mellan statstjänstemännen å ena sidan och prästerliga befattningshavare å den andra, och har utskottet följaktligen icke funnit sig böra tillstyrka motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition samt med avslag å herrar Pehrssons och Wallerius' ovanberörda motion, må

a) godkänna de av departementschefen i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 1 april 1921 förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning.

Stockholm den 7 juni 1921.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtande nr 214.
